

Bitiş

– Nilüfercan · 20 Nisan 2011

Asla ayırlamayız derdin,
Güler geçerdim inanmazdım.
Benim sevgim pamuklar arasında,
Senin bedenin el yatağında.
Sen kimseyi sevemezsin ki..!
Sevmek için koskoca bir yürek,
Görmek için aşk dolu bir bakış,
Aşkım diyebilmek için,
Yürekten olacak sözler.
İnanmam için sana,
Hain olmadan sevecek bir kalp.
Soruyorum hangisi var sende!
Ruhunu tüketti bencilliğin,
Doyumsuzluğun arsızlığın,
Yine de bile bile inandım sana.
Hatamdın oysa ki baştan sona.
Yalansız duygu yüklü sevgimi,
Hissedemedi taş olan kalbin.
Kırıp dökmeyecektin fütursuzca,
Bir anlık nefsi ihanetinle.
Ağlatmayacaktın çocuksu gözlerimi,
Nefretle doldurup yüreğimi,
Oynamayacaktın gururumla.
Yıkamayacaktın temiz dünyamı.
Yokluğum sürececek sonsuzluğa,
Bu da benim yeminim yaşadıkça.
Ölen yıkılan ben!
İncinen yine benim onurum.
Mümkün mü yaralarımı sarman.
Dost bile değilsin yüreğime derman.
Nice zaman sonra döndün neden?
Kırıldın savruldun yaralandın elden.
Nasıl bir ilahi adalet ki devrede.
Senin bana, onlarında sana ihaneti,
Kokuşmuş bu hayat yolunda.

Günbatımında batan güneşsin.
Sabahlar artık bende sensiz.
Acı çekiyorsun anlıyorum sözlerinden.
Gözlerim görüyor karanlık yüzünde.
Beni kaybetmek şimdi mi ölüm!
Soruyorum artık çok geç değil mi?
Yüreğin acıyormuş yangın yeriymiş.
Ben sol tarafının sahibi başının tacı.
Sen yitik bir mezar yanık yüreğimde.
Sende benli yokluklara merhaba.
Bende günbatımı kaybolan güneşe elveda. / Nilüfer